A°. 1828. Nº. 21.

LEYDSCHE COURANT.

MAANDAG DEN 18 FEBRUARIJ.

RUSLAND.

ODESSA den 25 Januarij. Een Russisch vaartuig, heden na eenen overtogt van 11 dagen, met een Russische Kanselarij aangekomen, berigt, dat de straat van Konstantinopolen voor de schepen van alle vlag gesloten is, en dat aan de onderdanen der drie Mogendheden aangezegd is geworden, dat de rajas binnen eenen bepaalden tijd Konstantinopolen verlaten moesten, omdat men geene vreemde bescherming meer erkennen zoude. Deze maatregelen waren, ongeacht de vertoogen van het Korps Diplomatiek te Pera, genomen.

[Volgens handelsbrieven uit Odessa, (waarvan de dagteekening niet gemeld wordt,) den 3 Februarij te Weenen ontvangen, waren aldaar, na een overtogt van vijf dagen, verscheidene personen der Russische Kanselarij aangekomen. Naar hun zeggen, was er te Konstantinopolen, 15 dagen vóór hun vertrek, (waarvan de tijd niet opgegeven wordt) een firman afgekondigd, houdende de navolgende bepalingen:

1°. De in- en uittogt der Dardanellen en van den Straat van Konstantinopolen wordt aan alle vreemde vlag verboden.

2°. Al de Franken, zonder onderscheid van natie, moeten zich beschouwen als een gedeelte uitmakende van de klasse der *Raya's*, indien zij de bescherming der Porte niet verliezen willen.

3°. Er zal, tot nader bevel, een embargo gelegd worden op al de vreemde eigendommen, die zich aan boord der Russische, Engelsche en Fransche schepen bevinden, de granen zullen ontscheept worden.

Deze maatregelen zouden een gevolg zijn van de beschikkingen, die de Gezanten den 15 dezer te Vourla genomen hadden, om de wapenen en vlaggen hunner natie in te trekken, en hunne functien te eindigen.

Volgens het zeggen dier zelfde lieden, hadden er te Konstantinopolen vele teregtstellingen plaats gehad; onder anderen, was er een der aanzienlijkste Grieksche kooplieden geworgd.

De *Weener Courant* trekt nogtans de echtheid dezer berigten zeer sterk in twijfel, omdat, ofschoon de post van Konstantinopolen van den 10den, nog niet aangekomen was, men evenwel eenige buitengewone gelegenheid zoude uitgevonden hebben, om zulk eene gewigtige gebeurtenis bekend te maken.]

PORTUGAL.

LISSABON den 26 Januarij. De Kamer der Gedeputeerden heeft zich in hare zitting van den 25sten bezig gehouden met de wijze te bepalen, hoe de beide Kamers zullen te werk gaan in de zeldzame gevallen, dat zij vereenigd zijn.

ITALIË.

LIVORNO den eersten Februarij. Wij ontvangen berigt, dat de Graaf *Capo d'Istrias*, den 16 Januarij van Malta naar Griekenland vertrokken is met het zelfde schip dat hem van Susino derwaarts had overgebragt. De Graaf werd door een Russisch en een Fransch oorlogschip vergezeld.

SPANJE.

MADRID den 31 Januarij. Den 24 dezer zijn vier Officiers, een Burger en een Monnik, die het garnizoen ten voordeele der Apostolieken van Katalonien hadden pogen te verleiden, doodgeschoten. De bezetting is den ganschen dag onder de wapenen geweest, omdat men een opstand vreesde.

Een regement infanterie moet om dezelfde reden naar Avila vertrekken, waar verscheiden Priesters en Ambtenaren, wegens medepligtigheid aan de zaak van *Marco del Pont*, het doodvonnis moeten ondergaan.

ZWEDEN.

STOCKHOLM den 29 Januarij. De buitengewone landdag van Noorwegen, is tegen den 16 April te Christiania zamengeroepen. Men zegt, dat de Koning zich met zelf zal openen, en dat Zijne Majesteit zich eerst tegen het einde van Mei naar Noorwegen begeven zal.

DENEMARKEN.

KOPPENHAGEN den 2 Februarij. 's Konings verjaardag, is den 28 Januarij. hier plegtig gevierd. Er is groot cirkel aan het hof geweest, 1035 matrozen en 418 kweekelingen van het school der onder-officiers, zijn, op 's Konings bevel onthaald geworden; 's avonds heeft Mevrouw *Catalani*, in den Schouwburg, waar zij zich in een loge van den eersten rang bevond, het lied *God save the King* aangeheft, en hare stem bedekte die van het gansche koor.

— Mevrouw *von Kotzebue*, moeder van den beroemden schrijver, is den 31 Januarij te Weimar, in den ouderdom van 92 jaar overleden.

FRANKRYK.

PARYS den 14 Februarij. In de zitting van de Kamer der Gedeputeerden van gister en heden, waren de Groo:-Zegelbewaarder, de Ministers van Financien, van Binnen- en Buitenlandsche Zaken, van Oorlog, Marine, openbaar Onderwijs en van Koophandel tegenwoordig, en werden de rapporten wegens de verificatien der electien voortgezet. In die van gisteren deelde de President de ingezondene demissie mede van den Heer *Dubay*, (wiens elegatie reeds aanklagten tegen verscheidene kiezers voor de Correctionele Regtbank in het arrondissement Torn, departement l'Ardeche, hadden doen brengen; maar welke tot de competentie der administratieve magt moesten worden gebragt. Het rapport over die electie werd [illegible] uitgebragt.

De verdere rapporten gaven aanleiding tot het bij discutieren van twee gewigtige vraagstukken: 1°. Of namelijk, de geëmploijeerden der belastingen des gevraagd zijnde, extracten uit de registers der belastingen weigeren mogten. 2°. Hoe verre de magt der Kamer ging in het toelaten van Gedeputeerden.

Nadat de Heer *Pardessus* het affirmatieve der eerste vraag beweerd had, zeide de Minister van financien, dat men, deze laatste dagen, den Minister van financien de vraag had voorgelegd of de Directeur der belastingen, of de ontvangers, die de registers derzelve onder zich hadden, of de Mairés, welke er de naauwkeurigheid van certificeerden, de mededeeling der stukken aan de partijen, die er om vraagden, weigeren konden; de Minister van financien heeft beslist, dat zij dit niet konden weigeren. Ook in het stuk van verkiezingen moet dit plaats hebben, want ieder kiezer heeft het regt, zich te verzekeren, of de andere kiezers regtvaardig op de lijst gebragt zijn.

Ten aanzien der tweede vraag verklaarde de Minister van Binnenlandsche Zaken, het beginsel niet te kunnen erkennen, dat de Kamer eene onbepaalde magt zoude hebben, om als eene soort van revisie uit te oefenen over de kiezers-lijsten, en een onderzoek over de validiteit der inscripties. Zijne Exc. betoogde uit de bestaande wetgeving, dat de beslissing over die punten, welke de kiezers betroffen, uitsluitend aan de Koninglijke Gerigtshoven, en aan den Staatsraad opgedragen was. Maar hij wilde daaruit niet besluiten, dat de Kamer een Gedeputeerden in haar midden zoude moeten opnemen, die er door een klaarblijkelijk bedrog, door eene verwelding van voorschriften, welke ligtelijk te vatten was, ingevoerd wierd.

In dat geval kon de Kamer de nadere opheldering, die zij noodig mogte oordeelen, vragen, en de toelating uitstellen. In zulk een geval, betoogde Zijne Exc., moest het Gouvernement alle mogelijke inlichting geven, en in haren naam, de aangeklaagde bedriegerijen voor de Magistraten vervolgen, van welke het alleen toestond daar over te erkennen.

Eene dergelijke magt liet zich niet wel oplossen of bepalen. De letter van de wet deed dit niet. De eerbied voor de wetten moest dit doen. „De Koning, Mijnheeren," eindigde Zijne Exc.: „heeft onlangs bij eene plegtige gelegenheid, woorden doen hooren, die aller gemoederen getroffen hebben."

„Het naleven der wetten, zeide hij, maakt de ware sterkte uit van den troon."

„Voorwaar Mijneheeren, de Goddelijke Voorzienigheid zal Zijne Christelijke Majesteit niet ontvallen; de Koning is de slaaf zijner belofte; de Koning is de vader van zijn volk; maar wij moeten ons vereenigen om Zijne wetten kracht bij te zetten; wij zullen met ijver pogen het land wijze en nuttige wetten te geven, zoo als de Monarchie en onze instellingen, ter beider onderlinge handhaving, vereischen. Van eenen anderen kant zullen wij voor de strikte uitvoering der bestaande wetten waken; wij zullen ze aan alle ambtenaren, aan alle agenten der administratie herinneren; de Goede trouw zal de eerste verpligting zijn, die wij hun zullen opleggen, want, wat ons Ministerie betreft, de last die wij ontvangen hebben, is gelijk de uwe, die der oprechtheid, regtschapenheid en Fransche eer."

— *Den 14 dito.* De *Constitutionnel* deelt onder deze dagteekening het navolgende mede, voor welks echtheid ingestaan wordt. Ter gelegenheid van de voorstelling, laatstleden Zondag bij den Dauphin, sprak Z. K. H. een Hoofd-officier, Gedeputeerde van de uiterste regterzijde, luid met deze woorden aan: „Ik weet, Mijnheer, dat gij u bij uw regiment een gesprek veroorloofd hebt, dat zoo onvoegzaam als schadelijk is voor den dienst des Konings, dat er namelijk geene bevordering meer zoude gegeven worden, dan aan aldenke Officiers. Ik hoop, dat ik u in het vervolg niet meer dergelijke verwijtingen zal behoeven te doen."

— Volgens ontvangen berigt, zou het Spaansch Gouvernement bij het vertrekken der Fransche troepen uit Navarre, tot aan de grenzen van Frankrijk voor de inkwartieringen en het vervoer der bagage zorgen. De Fransche troepen in Adalouzien gelegen, zullen zich te Kadix inschepen, en ter zee naar Frankrijk terug keeren.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 15 Februarij. Bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn heden ingekomen een aantal rekesten, meestal tot de geregtelijke verdeeling van het Rijk betrekking hebbende, welke reeds vooraf door den President in handen der commissie waren gesteld en waarop heden namens die commissie werd

(*Het vervolg op de kant van deze blada.*)

— Van Luik meldt men, dat onder de twee vrouwen der *Osages*, er den zoo deze dezer, in het *Hôtel de la Pommelette* verbleven, is van twee meisjes, die een blanker van vel dan het ander, maar beiden zoo heet schijnt welvarende. Zij zijn, den oude, in de Kerk St. *Denis* gedoopt, met der namen *Marie-Elisabeth-Josephine-Julie-Charlotte* en *Marie-Louise-Clémentine*, hebbende tot Peter den Baron *de Wanzes*, voor- en den Heer *Chefneux* en tot Meesters Mevrouwen *de Grady* en *Belmont* en *Damany Sas*.

De moeder dezer twee kinderen had eenige uren na hare verlossing zeer smakelijk met vleesch en kool ontbeten, bleef dezen leefregel voortzetten en bevond zich zeer wel.

(*Het vervolg op de volgende blaad.*)

EYDEN den 17 Februarij. Bij Koninglijk besluit van den 27 Januarij l. z., zijn als leden der Kamer van Koophandel en Fabrijken benoemd de Heeren S. J. Le Poole, J. Schlatter, J. z., en N. Lazaar J. z., bij continuatie, en de Heer C. Leembruggen, in plaats wijlen den Heer *A. Hartevelt*.

— Volgens de *Groningsche Courant* heeft de Hoofddirectie van het *Instituut voor Doofstommen te Groningen*, eene inschrijving geopend ter oprigting van een Gedenkteeken ter nagedachtenis van den Heer Henri Daniel Guyot, den waardigen Stichter van hetzelve. — Hoewerd zestig doofstomme Kinderen van alle oorden des Vaderlands, worden wekelijk daarin verzorgd, om aan hunne Ouders, als redelijke panden hunner liefden, aan de gezellige verkeering, als beschaafde leden, en aan den Staat, als nuttige burgers, terug gegeven worden. De Heer *Guijot* stichtte het in 1792. Wanneer de inschrijving meerder opbrengen moge dan de kosten van een waardig monument belooven, zal dat meerdere in de kas van het Instituut gestort geworden.

Beide deze boeken bevatten ieder zeven titels.

Behalve de bovengenoemde rapporten zijn nog door de commissie tot de petitien eenige rapporten uitgebragt betrekkelijk het tarief, welke zullen worden gedrukt. Op een verzoekschrift echter van een gevangen in het tuchthuis te Gouda, zoo beklagende van arbitrairlijk gevangen gehouden te worden, is de Vergadering tot de order van den dag overgegaan; worgende verwolgens de zitting gesloten, en gedjourneerd tot aanstaanden Woensdag ten 11 ure.

EYDEN den 17 Februarij. Bij Koninglijk besluit van den 27 Januarij l. z., zijn als leden der Kamer van Koophandel en Fabrijken benoemd de Heeren S. J. Le Poole, J. Schlatter, J. z., en N. Lazaar J. z., bij

gemeene petitien zullen gedeponeerd.

Op eenige boekwerken, wegens de [illegible] graphien en [illegible] den Heer *Lejeune* te Brussel, werd berigt gegeven, dat [illegible] voorzien had. Heer *Barthélemy* [illegible] te kennen gegeven had, om de kosten der [illegible] en in de zaal voor de hangers hierin, zal volgens zeggen van den Voorzitter, zoo veel mogelijk worden voldaan.

De eenigste afdeeling gereed zijnde rapport uit te brengen over het tweede deze boek van het werkboek van huisgezinne Reglementering, werd besloten dit rapport te doen drukken, en de leden, rond te deelen en tegen aanstaande Woensdag aan de orde te stellen.

MENGELINGEN,

HALLAMS

VAN

CONSTITUTIONELE GESCHIEDENIS

VAN

ENGELAND.

(*Vervolg der Mengelingen van Maandag den 14 February, l. l.*)

In het tweede deel worde de geschiedenis van het jaar 1640 af verder voortgezet. Naar het wel gemotiveerd bordeel des auteurs, dat het beslag van het Huis der Gemeente, krachtens hetwelk hetzelve niet zonder dezelfs eigen toestemming mogt onthonden worden, eene geheele verandering der staatsregeling inhield, is alles wat van toen af aan, tot op de Restauratie van *Karel II.* geschiedde, met de beteekening tot de Constitutie, niet anders dan een misschenspel. De draad van de geschiedenis der staatsregeling moet onmiddellijk aan dat tijdstip vastgeknoopt worden; zoo als indedaad, ten minste uit een regtelijk oogpunt beschouwd, de Restauratie, zich juist onder *Karel I.* voorwaardelijk volgde, aan de laatste door *Karel I.* ingewilligde Bills aansloot. Intusschen heeft alles, wat gedurende de stormvolle jaren 1642 tot 1660 voorviel, een groot historisch belang, het wordt dezhalve door den apiëur, hoezeer slechts episodisch, nogtans met even zulke zorgvuldigheid onderzocht en beoordeeld, als het overige. Aan het einde des geven deele geeft hij het gezigtspunt op, hetwelk hem dadelijk bestuurd heeft. Onder de regten, hetwelk nimmer kreg door den eenten *Thirs van ambition, there was religion, there was* zijde en die van *liberty on one side and property on the other.*" — Tegen deze schijnbare verdeeling zich *Hallam* zeer uitdrukkelijk verklaart, ook welk eenheid der Aan de zijde des Konings streden ook vele vrienden der vrijheid en regtmatige staatsinrigting, als zich tegen de inbreuken eener kwade regering, en verdedigden zich

---

— Te Albany, eertijds het *Fort Oranje* genaamd, door Hollandsche volkplanters gesticht, thans eene stad van den Staat van Nieuw-York, de eerste der vereenigde Noord-Amerikaansche Staten, is den 6 December laatsleden, door de afstammelingen dier volkplanters, het feest van hunnen patroon den Heiligen *Nikolaas* gevierd, waarvan men de beschrijving in het Dagblad van Albany aantreft. De namen der personen die het bijwoonden, de taal die zij spraken, de herinneringen die hen bezielden, verbroederen ons als het ware met hen, en wij twijfelen niet of onze land- en vooral onze stadgenooten, zullen in ons gevoel deelen, bij het lezen dier navolgende beschrijving:

ST. NICOLAAS DAG.

De verjaardag van St. Nicolaas is den 6 December, in deze stad (Albany,) door de afstammelingen van de Hollandsche volkplanters gevierd. Een talrijk gezelschap woonde eenen prachtigen maaltijd, ten huize van den Heer *Lemet*, des avonds ten 7 ure, bij. Goede sier en vriendschappelijke gevoelens gingen gepaard met aangename herinneringen uit de geschiedenis van het land hunner voorvaders, die zich in dit goede land nederzetten. Bij de viering van dezen dag, bij de geheele toewijding aan herinneringen van het land van hunnen oorsprong, en de gedachte aan de gedenkteekenen hunner voorvaders, willen de afstammelingen der Hollanders geene hatelijke onderscheiding maken. Zij weten, dat de afstammelingen der Europeanen, die zich in dit schoon en gezegend gedeelte der nieuwe wereld nederzetten, reeds in eene groote mate hebben verloren, en weldra geheel zullen verliezen, de nationale onderscheidingen van hunnen oorsprong; dat deze noodwendig moeten worden vereenigd en ingeworteld in het Amerikaansch karakter; dat zij weldra niets anders dan de *namen* zullen hebben, om de stammen, waaruit zij zijn ontsproten, aan te duiden. Met dat al verheugen zij zich niet zonder reden in de herinnering aan de omstandigheden van de nederzetting hunner voorvaderen in dit gewest, in de gedachte aan deszelfs roemrijke vorderingen en in de beschouwing van deszelfs vooruitzigten. Ook gevoelen zij eenen natuurlijken trots op hunne betrekking tot het land hunner vaderen; een land, niet uitgestrekter dan ons Maryland, doch hetwelk eene zeer groote plaats in de geschiedenis en in de gebeurtenissen der wereld heeft vervuld; een land, dat met de grootste natuurlijke bezwaren te kampen heeft, doch hetwelk zich beroemd heeft gemaakt door de onvergelijkelijke nijverheid en volharding van deszelfs inwoners, door deszelfs grooten rijkdom en uitgebreiden koophandel, door deszelfs worstelstrijd voor de zaak van vrijheid en door de heldendaden, waarvan deszelfs geschiedenis eene menigte oplevert.

Bij dezen maaltijd nam de Heer *Abraham van Vechten*, den post van Voorzitter waar, *Herman Bleecker*, dien van eersten, en *Isaac Stoats*, van tweeden Vice-President. De volgende toasten, afgewisseld met vaderlandsche en nationale gezangen, werden op dit feest gedronken:

„ Holland, het land onzer vaderen, de wieg en bakermat van burgerlijke en godsdienstige vrijheid aan gene zijde van den Atlantischen Oceaan.

„ De verjaardag van onzen voorvaderlijken patroon St. Nicolaas. Hij brengt met zich de herinnering aan de eerwaardige gewoonten en nog eerwaardiger beginselen van den stam, waaruit wij voortspruiten.

„ De nagedachtenis van *Willem I.*, Prins van Oranje, wiens vaderlandslievende pogingen de unie der 7 provincien hebben daargesteld.

„ De nagedachtenis der krijgslieden, staatsmannen en geleerden, die Holland heeft voortgebragt. De onpartijdige geschiedenis heeft hunne namen opgezameld.

„ *De moed en dapperheid van* LEYDENS *inwoners, die in de beroemde belegering hunner stad, door hongersnood geperst, evenwel besloten, liever zich met hunne linkerarmen te voeden en zich met hunne regterarmen te verdedigen, dan zich aan den vijand over te geven.*

„ DE SCHOONE SUSSE. — LEYDENS *belegstoende, dat moed en standvastigheid in het vrouwelijk hart vereenigd zijn met zuiverheid en deugd.*"

Vervolgens werden door de aanwezigen uit eigen beweging, onder anderen, de volgende toasten ingesteld:

Door den eersten Vice-President. — „ De nagedachtenis van *Grotius*, den grondigen letterkundige, godgeleerde en regtsgeleerde; den roem zijner natie, het sieraad en licht van zijnen leeftijd.

Door *John van Nes.* (in het Hollandsch) — „ Oranje boven, de vaderlandsche oorlogskreet, welke Hollands vrijheid verkondigde.

Door *John Ostrander.* — „ De nagedachtenis van den Generaal *Pieter Ganzevoort*, een' Hollander, een' goed patriot en braaf soldaat." [Men dronk deze toast staande en wij merken hierbij aan, dat eene Heer *Pieter Ganzevoort* als Vice-President den maaltijd voorzat, welke den 27 Julij te voren, door de ingezetenen der stad ter eere van den Ridder *Burgemeester Huygens*, buitengewoon Afgezant en Minister Plenipotentiaars der Nederlanden, gegeven werd, en welken de Gouverneur en Luitenant-Gouverneur van den Staat van Nieuw-York, mitsgaders de twee Predikanten der twee Hollandsche Kerken *Ludlow* en *Ferris*, als gasten bijwoonden.]

Door den Generaal *Salomo van Rensselaer.* — „ Het land onzer voorvaders."

Door *E. Egberts.* — „ De kanalen van Holland en Amerika, de groote voedaderen van landbouw en koophandel."

Door den *Major van Alkyn.* — „ De Hollandsche taal, de geboortespraak van *Erasmus* en *Grotius*.

Door *ten Eyck.* — (in het Hollandsch). „ Het kleine vaderfort *Oranje*. — Het was slechts de landingplaats onzer vaderen; het is nu de hoofdstad van de eerste der Vereenigde Staten.

Door *John Welsh.* — „ Hollandsche spaarzaamheid en gastvrijheid. — Mogen zij, die de eerste verachten, nimmer deelen in de laatste."

Door den Generaal *Pieter Gansevoort.* — „ De verbindtenis eens Hollanders, *zijn woord.*" (Deze woorden werden in het Hollandsch gesproken) — Moge dit spreekwoord, in de dagen onzer vaderen bevestigd door de zuiverheid van hun leven, nimmer een verwijt worden voor hunne nakomelingen."

Door *J. L. Viele.* — „ Den 23 Januarij 1579. — Het was de dagteekening van een nieuw tijdperk in de geschiedenis van ons moederland, en gaf een roemrijk voorbeeld voor de gebeurtenis van den 4 Julij 1776."

Door *V. P. Douw.* — „ De afstammelingen der Hollanders. — Mogen zij allen zich zoo gedragen, dat ieder zich beroemen moge van den anderen te kunnen zeggen: „ Hij is mijn vriend en landsman."

Door *J. van den Bergh.* — „ De karakteristieke kenteekenen der Hollanders, ondernemingen, nijverheid, spaarzaamheid en toewijding aan de zaak der vrijheid. — Moge hun nageslacht hun luisterrijk voorbeeld volgen."

Door *G. W Ryckman.* — „ Generaal *Philip Schuyler*, de edele held en vriend van zijn vaderland, die, te midden van de stormen des oorlogs, de regten der gastvrijheid niet vergat, maar edelmoedig hulp verleende aan een' overwonnen vijand, die bevorens de woning, welke hij van zijne vaderen erfde, in den asch had gelegd.

Door *Jacob van Eyck* (in het Hollandsch). — „ Albanijs burgers. — Mogen zij nimmer vergeten het motto van hunne Hollandsche voorvaderen: *Eendragt maakt magt.*

Door *P. S. van Rensselaer.* — „ Holland, uitmunten door deszelfs vrijheidsliefde, regtvaardige en billijke wetten. Naast ons geboorteland, heeft het de sterkste aanspraak op onze toegenegenheid, het bevat de asch onzer Voorvaderen.

„ De nagedachtenis van *Laurens van Haarlem*, den uitvinder van de groote vernietigster van bijgeloof en dwingelandij, de Drukkunst.

„ De nagedachtenis van *de Ruyter* en *Tromp*, die voor den roem van hun Vaderland dapper streden."

Van de toasten, bij de voorvermelde maaltijden, door de aanwezenden, uit de volheid hunner harten, ingesteld, nemen wij nog deze over:

Door den Gouverneur van den Staat van New-York, *de Witt Clinton:* „ De eenvoudige manieren, de zuivere zeden, de nijvere gewoonten en de nationale geest van onze Hollandsche Voorouders."

Door den Heer *Martin van Buuren:* „ Hollandsche volharding en *Yankee* ondernemingsgeest. De voorbeeldelooze voorspoed van dezen Staat is het gevolg van hunne gelukkige eendragt."

Door den Heer *Pieter Gansevoort:* „ Het Huis van *Oranje*, — beroemd door de Helden en Staatsmannen, die deszelfs jaarboeken hebben versierd."

Door *John Viele.* — „ Het Vaderland." (in het Hollandsch). Deszelfs kinderen wijzen met levendige vreugde op het duisterst tijdperk der omwenteling, als een blijk van derzelver ijver voor de zaak van burgerlijke vrijheid, en wijzen op hunne eigene geschiedenis, als een blijk van derzelver gehechtheid aan Godsdienstige vrijheid.

Door den Generaal *Philip van Cortlandt.* — „ Holland. — De rustplaats der Pelgrims op hunne reis naar het land van belofte."

Door *Baldwin.* — „ Onze Vaders, de bewerkers der omwenteling. — Zij offerden voor de zaak der vrijheid hun leven, hun goed en heiligen naam op."

Door *James Stevenson.* — „ De gedachtenis van *Petrus Stuyvesant*, den laatsten Hollandschen Gouverneur van New-York."

Door *Steven van Beuselaar.* — „ De gelukkige worsteling voor de vrijheid in Holland. — Mogen volgende geslachten nimmer de heldhaftige opofferingen hunner Voorouders vergeten."

Door den Generaal *Danhar.* — „ Mogen vriendschappelijke betrekkingen met de Nederlanden met het land onzer Voorvaderen, worden aangekweekt, en onafgebroken blijven tot aan het einde des tijds."

Door *Pieter Wendall.* (in het Hollandsch) — „ De Staten van Holland en de Vereenigde Staten van Amerika. *Eendragt maakt magt.*"

Door eenen *Student in de Medicijnen.* — „ *Boerhave*, de groote Geneesheer van zijnen tijd. — Moge de Faculteit der Medicijnen in Amerika, even als hij, uitmunten in de Geneeskunde."

Door Doctor *Beck.* — „ De Hoogescholen van Leijden en Utrecht. — De Wetenschappen zullen aan dezelve altijd voor de roemrijke namen verpligt zijn, die in hare gedenkschriften zijn opgeteekend."

Door *Ten Eyck.* — „ De Ridder *Huygens.* — De bekwame en beschaafde vertegenwoordiger eener vaderlandslievende natie."

Door *H. S. van Ingen.* — „ De armen, de hulpelingen en onderdrukten van iedere natie. — Moge het hart, de beurs en de deur van ieder Hollander zich steeds voor hen openen."

Door *P. Lansing.* — „ Holland, het land van wetenschap, nijverheid, eerlijkheid en dapperheid. — *Boerhave*, *Swammerdam* en *de Ruyter*, van de navolgelijkelijke manneu, die hun vaderland bevrijdden van den stuggen en onstuimigen Oceaan; en denzelven gezind houden bij storm en vloed."

Door *J. B. Staats.* — „ Het groot kanaal van den Helder naar Amsterdam, een luisterrijk gedenkteeken van commerciele onderneming; het vereert het karakter der natie."

Door den Adjudant-General *Beck.* — „ De Pensionaris *de Witt*, de Vaderlandslievende Raadpensionaris dien *William Temple* den grootsten Staatsman noemde van den leeftijd, waarin hij bloeide."

Door *V. N. Tates.* — „ De nagedachtenis van den Gouverneur *Struyvesant*, een man niet minder uitmuntende door zijne dapperheid en staatkunde, dan door zijnen beschaafden smaak en uitnemende geleerdheid. Hij was een echt beminnaar van zijn vaderland, een waar geleerde, de beste weldoener van zijn land."

wegens het aanzien van den Auteur, met de werken van den Graaf van *Clarendon* te vergelijken, die zoo dikmaals ten onregte door de Roijalistische Schrijvers als een beschermschild gebruikt is geworden. Het is dus wel der moeite waardig, hier de gronden aan te voeren, welke het oordeel van den Heer *Hallam* over de, door den grooten man nagelaten schriften, motiveren. Hij was eenen geruimen tijd eene der krachtigste drijfvéren der geheele beweging, daar hij, met des Konings (echter niet onbepaald en dikmaals weifelend) vertrouwen vereerd, in vereeniging met andere voortreffelijke mannen, en in vriendschappelijke, ten minste niet vijandige betrekkingen met de voortreffelijksten onder de tegenstanders des Konings, de schreden des Parlements op den regten weg poogde terug te brengen, hetwelk hem ook tot op het jaar 1640 gelukte. Maar vol van zijne edele ontwerpen, maakte hij zich welligt zelf illusie, niet tegenstaande de uitgebreide, zóó algemeene als bijzondere menschenkennis, die hem eigen was, en die ook *Hallam* naar waarde weet te schatten, en waardoor hij anders zoo bij uitstek bevoegd was, om over dat geene, wat anderen deden en wilden, een voortreffelijk oordeel te vellen. Doch zoo moet het ook zijn in deze wereld. Want wie is in staat tot *handelen*, wanneer hij steeds met huivering alle zwarigheden en mogelijke hindernissen wikt en weegt? Evenwel gelooven wij hieromtrent die bedenking tegen den Heer *Hallam* te mogen maken, dat het krachtig handelen, als het geen gevolg van rijp overwegen is, den moed in vermetelheid doet ontaarden, de uitkomst onzeker en den handelenden man belagchelijk maakt. Van den Koning verre verwijderd, stelde hij ook geen genoegzaam mistrouwen op den invloed der hovelingen, die denzelven omringden. Maar alles wat hij gedaan, en wat hij gezien heeft, is door hem opgeteekend, maar later en uit het geheugen, daar toen de eerste indruk reeds verdwenen was.

Oorspronkelijke Acten en Documenten heeft *Clarendon* in zijn werk *geinsereerd*; maar wie herinnert zich bepaald en naauwkeurig alles, wat dezelven voorafging en daarop volgde, wanneer men zelfs een werkdadig medearbeider in alle die zaken was, tot welke die achtergelaten betrekking hadden. Heeft men immers niet aan Koning *Fréderik* den Eenigen onnaauwkeurigheden in zijne *Histoire de la guerre de sept ans* kunnen bewijzen! Wat de door *Clarendon* uitgesproken oordeelen over zaken en personen betreft, zoo maakt de Heer *Hallam* de zeer juiste aanmerking, dat een Auteur, die datgene, wat hij geschreven heeft, in lateren tijd en in eene gansch andere gemoedstemming, overwerkt, niet met zichzelf harmoniëren kan. *Hallam* wederlegt dan Lord *Clarendon* dikmaals met zijne eigen woorden, en vooral uit de Documenten, die door hem verzameld en onder den titel: *Clarendon State Papers*, bekend gemaakt zijn; maar hij teekent daarbij aan, dat Graaf *Clarendon*, in het bezit van een deel dezer papieren eerst gekomen is, nadat hij zijne geschiedenis reeds geschreven had. Dit alles regtvaardigt *Hallam's* veelvuldige teregtwijzingen der *History of the Rebellion*; maar den edelen Auteur derzelve ook daarbij.

In de geheele periode van den Burgeroorlog werden de maar al te goed gegronde klagten des volks nog veel meer door goddienstige vervolgingen verworzaakt, dan door de andere evenzeer onwettige stappen des Konings en des Protectors. De dwingelandij des laatstgemelden overtrof nog alles wat men ooit gezien had. Het kon niet anders zijn. Eene magt die zonder allen regtsgrond, op de puinhopen van alle bestaande betrekkingen gevestigd is, kan zich alleen door de uiterste willekeurigheid en gewelddadigheid staande houden. Aan de persoonlijke hoedanigheden des Protectors, laat de Heer *Hallam* geregtigheid wedervaren; en hij stelt hem in geen ander daglicht, zoo veel wat zijn persoon, als zijnen toestand aangaat, dan de zorgvuldigste inachtneming de omstandigheden medebrengt.

De vergelijking met een gelijksoortig staatkundig *meteore*, wonderbeeld, hetwelk wij in onzen leestijd gezien hebben, was den schrijver te nabij, dan dat de Auteur dezelve zou hebben kunnen voorbijgaan. Maar hier is *Hallam* ook naar het oordeel van *Heeren* en anderen, op verre na zoo gelukkig niet geslaagd, als *Villemain* en meer andere Geleerden, die een gelijksoortig *Parallelismus* tusschen *Cromwel* en *Bonaparte* bepleisterd hebben. Met *Cromwel* heeft de wettige Koning van Frankrijk, bondgenootschap gesloten tegen Spanje, en het heeft slechts van *Cromwel* afgezien, om ook, gelijk *Napoleon*, eene Vorsten-dochter tot zijne gemalin te verkrijgen.

In het elfde Hoofdstuk ziet men de geschiedenis der Restauratie. De geleerde Recensent, die van dit werk in de *Göttinger Gelehrte Anzeigen* van 29 December 1827 verslag doet, merkt aan, dat men vrij algemeen aan degenen, die dezelve bewerkten, verwijtingen gedaan heeft, dat zij Koning *Karel II.* geheel onvoorwaardelijk terug geroepen hadden. *Hallam* bevlijtigt zich om hen tegen dit verwijt te verdedigen, door de volgende aanmerkingen: Eerstelijk, dat niemand de regtelijke bevoegdheid gehad heeft, om in naam der geheele natie te onderhandelen. De Engelsche Staatswet berust op *King, Lords and Commons*. Het eerste Staatslid ontbrak, en eerst nadat hetzelve weder hersteld was geworden, kon men eene grondwettige behandeling van zaken als mogelijk beschouwen. In de tweede plaats echter, zoude het den onderhandelaars niet mogelijk geweest zijn, om zich opzigtelijk eenig bijzonder punt te vereenigen, en bij elke oneenigheid daarover, had gewis een of ander regt, ongetwijfeld moeten verloren gegaan of opgeofferd zijn geworden.

De Auteur laat zich zeer ongunstig uit, over de latere gedragingen van Lord *Clarendon*. Deze bevoordeelde zeker de hooge Kerk al te zeer, en men meent dat hij daarvan zelf berouw gehad heeft, toen hij zag, tot welke einde die Kerk de wederverkregen regten misbruikte. Maar door de eigen voordragt van den Heer *Hallam*, wordt *Clarendon* in vele opzigten geregtvaardigd, die toch altijd het voorwerp der vereering van zijn volk blijven moet, zoowel uit hoofde van datgene, hetwelk hij vóór de uitbarsting van den burgeroorlog gedaan heeft, om denzelven te verhinderen, en de regten des volks te verzekeren; als uit hoofde van het kwaad, dat hij na de Restauratie tegen hield. Dit laatste is in rampvolle en boozé tijden altijd het gewigtigste werk, en dus ook de moeijelijkste verdienste. En juist dit onttrekt zich aan de oogen der tijdgenooten. Naauwelijks dat het door de nakomelingschap geloofd wordt of naar waarde geschat, al is het dat daarvan nog eenige melding gemaakt wordt.

De Heer *Hallam* plaatst het bestuur van *Clarendon* in een ongunstig daglicht, en het is niet tegen te spreken, dat deze zich door de ondervinding in zijn eigen leven wel heeft laten verleiden, om de magt des Konings meer te begunstigen, dan zulks met zijne eigene vroegere grondbeginselen overeen te brengen was, voor dat hij gezien had, hoe eene factie die volksgezindheid voorwend, te werk gegaan was. Op méer dan eene plaats is de Heer *Hallam* onregtvaardig jegens dien Staatsman, op bl. 227 beschuldigt hij hem uitdrukkelijk, dat niemand waakzamer geweest is dan hij, *to limit the functions of Parliament, or more desirous to see them confident and submissive*, en op dezelfde bladzijde verhaalt hij nogtans dat *Clarendon* alleen de bewilliging eener jaarlijksche som voor levenslang verhinderde, die den Koning in staat gesteld zoude hebben, om zonder Parlement te regeren, en dat zelfs de meest vaderlandsgezinde Staatslieden, *Southampton* en *Coventry*, zich bij dezen verderfelijken voordragt toegevend geroond hadden. Op eene autoriteit die door den Heer *Hallam* zelve voor onvoldoende gehouden wordt, maakt hij hem toch verdacht, van zich door giften en gaven derzulken, die gedurende de burgeroorlogen groote familien geplonderd hadden, verrijkt en daarmede een huis gebouwd te hebben. Wanneer het eenmaal gelukt is om tegen een groot man één geschreeuw te doen aanheffen, dan kan hij noch een huis koopen, noch in een huurhuis wonen, zonder beschuldigd te worden, dat hij door de eigenaars besteken is geworden.

In het twaalfde en dertiende Hoofdstuk leest men, dat hoeveel er ook gedaan was, en onder die regering voortdurend geschiedde, om de grondwetten der Staats-regeling te bezigtigen en te bevestigen, zoo kon het volk daarvan toch weinig nut trekken, en zulks alleen omdat de *Regters* niet volkomen onafhankelijk waren, ja zelfs geheel en al aan wenken der Regering ondergeschikt waren. Dit is wel een der schoonste, meest behartiging waardige en ook buiten Engeland praktisch nut hebbende gedeelten van dit werk. Even gelijk, ten gevolge der onderzoekingen des Auteurs, niet het gebrek aan wetten, maar het gebrek aan eene zuivere onpartijdige Regtspleging, eene praktische onverdragelijke tirannij veroorzaakte, en aanleiding gaf tot revolutien, zoo werd ook door de willekeurige en volstrekt bedorven regtspleging de revolutie van 1688 verwekt. Onder *Karel II.* zijn de betrekkingen der beide Huizen van het Parlement tot elkander, en de regten van het Hodgerhuis als allerhoogste Gerechtshof, naauwkeurig bepaald en omschreven.

Aan het einde dezer periode, geeft de auteur een overzigt der bestanddeelen van het Parlement en van deszelfs regten, in vergelijking met den tijd van *Hendrik VII.* Met gelijke uitvoerigheid en naauwkeurigheid beschrijft hij de regten der kiezers in de Boroughs en verklaart zich voor de onlangs in de *Letters to Lord John Russel*, bekendgemaakte en verdedigde meening, eene meening, die, gelijk uit eene latere uitgave dezer *letters*, blijkt, van een Parlements-lid Mr. *Creevey* afkomstig is, dat oorspronkelijk alle huisbezitters, *paying general or local taxes*, of de *Freeholders* in welken het regt gehad hebben, om te kiezen, en dat hetzelve zen onregte op de Corporatien of Magistraten overgegaan is. Bij den Heer *Hallam* wordt evenwel dit werk niet aangehaald. Men vinde daarvan een zeer fraai verslag in de *Göttingische Gelehrte Anzeigen van 1826, Bl. 194.*

In het veertiende Hoofdst., wordt de regering van *Jakob II.* behandeld. De staatsregeling werd tot meerder volkomenheid gebragt en bevestigd, maar *Karel II.* en *Jakob II.*, lieten niet na dezelve onophoudelijk te schenden, door gewelddadigheden en misbruik der regtelijke vormen. *Jakob II.* kondigde openlijk en zonder zich te ontzien het voornemen aan, om staatsregeling en Godsdienst onverre te keeren. Hij heeft zich, naar de wijze van voorstellen des auteurs, aan geene meerdere willekeurigheden schuldig gemaakt als zijn vader; maar de natie begon te erkennen, dat het onmogelijk was hare regten tegen zijne aangeerfde grondbeginselen te verdedigen. De Revolutie waardoor Prins *Willem III*, van Oranje den troon beklom, is volgens *Hallams* maniér van zien, als het kenmerkend tijdstip der Epoque van Constitutionele vrijheden aan te merken. Deze bestonden reeds wettelijk. Niets nieuws van groot gewigt is aan dezelve toegevoegd. Maar de vrijheid der natie en de staatsregeling werden door den val van een regerend huis en de verheffing eene andere linie; welker titels en aanspraak alleen op de denkwijze en gezindheden des volks berustten, gewaarborgd. Juist datgene, wat aan de Revolutie van 1688 verweten wordt, de eigendunkelijke afwijking, namelijk, van de erfopvolging, was de eenige veilige grond op welken het welzijn der natie, sedert dien tijd berust heeft. Men had nog altijd kunnen voortgegaan zijn, om aan eene reeks van *Stuartsche* Koningen beperkingen op te dringen. Op die wijze zouden echter slechts nieuwe burgeroorlogen en eene meer stelselmatige verdrukking door den letter der wetten veroordeeld zijn geworden. De Engelsche volksregeling, welke door die Revolutie bevestigd is geworden, heeft intusschen door de manier, waarop zij bewerkt gebragt werd, een min of meer veranderd karakter gekregen. Naar de beschouwing van *Hallam*, heeft de Engelsche staatsregeling, van dat tijdstip af aan, tot

(*Het vervolg op de kant van deze blade.*)

zijnde, om de opperheerschappij in den Staat te steden. Hierdoor wordt de geschiedenis ingewikkelder dan zij ook bij den ersten opslag vertoont. Diegenen onder de *Tories*, welke van hunne verknochtheid aan de regtmatige *Stuarts* afstand deden, bragten van na af aan hunne beginselen en denkwijze op de werkelijk regerende familie over. Onder de regering van *George II.* en *Willem*, heeft het geheele Staatsgebouw praktisch eene *andere* houding bekomen. Het Parlement heeft het regt, om alle maatregelen der Uitvoerende Magt te controleren, zoo verre ontwikkeld, dat eene voortdurende deelneming aan de leiding der publieke zaken aan de natie hare regeren en eenen billijken invloed waarborgt; maar aan de Kroon daarenegen ook zekerheid verschaft tegen de vernieuwing der stormen, welke

(*Het vervolg op de volgende blade.*)

Godsdienst begint het zijne regering een geheel nieuw daglicht. De wederzijdsche geest van verdraagzaamheid, welke op alle wijze bij uitstek door het Engelsche volksgemoed gevorderd wordt, en de verwerping der Anglikaansche Staatskerk, als eene vervolgzuchtige maatregel, is de eigenaardige merkbaar. De onverdraagzaamheid is echter ook hier, in de staatsregeling der Engelschen doodgeworgen, dat aanhangers der Roomsche Kerk zeer kleine stappen gedaan worden, en de verwisseling noodwendig zeer langzaam moet zijn. De boven het kiesgeestige fanatismus zijner eeuw verre verheven, en in Holland beschaafde geest van den grooten Koning *Willem III.*, moest voor de

hare grondvesten, in de 17de eeuw zoo vreesselijk geschokt hebben. Het staande leger, waarvan de noodzakelijkheid onder de nieuwe betrekkingen der volken van Europa niet wel kan tegengesproken worden, is door de jaarlijksche bewilliging voor haar onderhoud, en de disciplinaire wetten, voor de burgerlijke vrijheid geen vreeswekkend ligchaam meer. De competentie der beedhuizen, om schennissen van derzelver regten, ook aan zulke personen te bestraffen, die niet zelve tot die huizen behooren, hetwelk als een onmisbaar verdedigings-middel tegen aanvallen die van twee tegenoverstelde zijden kunnen voortkomen, beschouwd wordt, is eene zaak die thans algemeen als wettig bestaande erkend en niet meer bestreden wordt. Maar de competentie is niet naauwkeurig genoeg omschreven, en kan ligtelijk misbruikt worden. De Heer *Hallam* legt in de beoordeeling van alle hiertoe betrekkelijke bijzondere voorvallen, de grootste voorzigtigheid en gematigdheid aan den dag. Nogtans hoe groot ook de waarde is, die men aan wettelijke bepalingen der Staatsregeling hechten kan, zoo is dat alles op zichzelve nog zeer onkrachtig, om de grondwet levendig te houden. Hiertoe acht *Hallam* dat het krachtigste middel gelegen is in de, niet alleen *zonder wettelijke* autorisatie, maar veeleer tegen dezelve, sedert de omwenteling van 1688 allengs gewoonlijk gewordene, en in de jongste tijden zoo zeer tot volkomenheid gebragte berigtgeving, nopens alle Parlements-verhandelingen, door ongeroepen uitgevers van periodieke bladen. Daardoor wordt de geheele natie voortdurend in kennis van hare aangelegenheden gehouden, en van de gedragingen harer vertegenwoordigers en der regering onderrigt. De Staatsregeling wordt daardoor tegen elke toepassing of uitbreiding der regten, hetzij van de Kroon of van de Aristokatie of Demokratische autoriteiten beveiligd. De Heer *Hallam* merkt met regt aan, dat de regering (*the Executive Gouvernement*, zegt hij) en de Koning zelve van deze wettelijk beperkte, maar in het wezen der zaak onbegrensde vrijheid om alles te mogen in het licht brengen, te prijzen en te laken, misschien grooter voordeel trekt dan eenige andere tak der openbare magten. De natie is over het algemeen Monarchaal gezind en de vrijheid van drukpers beschermt en behoudt deze gezindheid vrij wat meer, dan alle buitensporigheden van schrijvers, die het volk verhitten of verleiden mogten, het zelve zouden kunnen benadeelen. Deze aanmerking, zegt *Hallam*, zal misschien bij menig een, die met Engeland slechts oppervlakkig bekend is, aanstoot vinden; maar zij is volkomen gegrond, en tot bevestiging daar van kan nog bijgebragt worden, dat zeer onlangs in het loopende jaar in een aan de Demokratische gezindheid toegedane tijdschrift *Westminster Review* zelfs daarover geklaagd is, dat de wijde verbreiding der uitvoerige berigten van Parlements-verhandelingen, een elk bestaand Ministerie zo veel voordeel geeft, dan dat men niet op nieuwe beperkingen der Regering zoude moeten bedacht wezen.

De beide laatste hoofdstukken bevatten bij wijze van aanhangsel of bijvoegsel eenige onderzoekingen, betrekkelijk de, met het onderwerp des werks zoo naauw verwante geschiedenis der constitutien van Schotland en Ierland. Aangaande de oude Celtische Staatswet van Schotland is weinig bekend. In de XIIde eeuw kregen Anglo-Normannische wetten de overhand, benevens gewoonte, regt of kostume. Het verderfelijke Leenregt met al den aankleve van dien, werd ook hier ingevoerd. De geschiedenis is en blijft van dien oogenblik af aan, in Schotland, even als in Engeland een kamp der Monarchij met de Aristokratie, maar in Schotland (zegt *Hallam*, en dit bewijst voor de gelukkige gesteldheid van ons goede Holland) ontbrak een middelstand, die kern der Maatschappij, waaraan zich alle echte blijvende welvaart steeds zal blijven hechten. Met de Reformatie nam alles eenen anderen keer. In Engeland ging dezelve van *Hendrik VIII.* uit, en hij was het die dezelve, door hem gewijzigd, aan de Natie opdrong. In Schotland nam zij haren oorsprong bij de Geestelijkheid, en behield een van de wereldlijke magt onafhankelijk karakter, de worstelstrijd der Bisschoppelijke-Kerk en des Konings als haar Opperhoofd tegen de Presbiteriaansche, werd menigmaal vernieuwd, maar altijd zonder gevolg. In het Burgerlijk bestuur was de geheele kracht der regering en de werking van het Parlement op *Lords of the Articles* overgegaan; aan het volk ontbraken alle krachtige beveiligingsmiddelen eene onafhankelijke regtspleging, en verstandige wetten, aangaande hoog verraad. Door het statuut van *leasing malling* kon iedereen, schuldig bevonden worden aan hoog verraad, die slechts een nadeelig woord over den Koning gesproken had, en deze ergste van alle tirannische wetten is werkelijk dikmaals in toepassing gebragt. Van den tijd af dat Schotlands en Engelands kroon wel op hetzelfde hoofd geplaatst, maar het eerstgenoemde land door eenen Onderkoning geregeerd werd, tot op den tijd der Unie is de geheele geschiedenis van Schotland niet anders dan eene reeks van de allervoorbeeldeloosste tirannij van partijschappen met de bijzondere plaatsvervangers der verre verwijderde Koningen of Onderkoningen. Niets kan de wreedheid overtreffen waarmede *Middleton*, *Lauderdale* en *Jakob II.*, (deze toen hij nog Hertog van *York* was) woeddèn. Eenig meer belang verwekte Schotland, in de oogen der Engelschen, toen de nog gescheiden Staatsregeling beider landen gelegenheid gaf, om zich bij de verdrijving der *Stuart's* gewigtig te maken. In 1707 volgde de Unie met Engeland, die aanvankelijk de nationale eergierigheid beleedigde, maar sedert en thans algemeen als het eenig heil aanbrengend middel beschouwd wordt.

In het 18 Hoofdstuk, van Ierland, wordt de toestand van dit allerongelukkigste onder alle de Europesche volken, gedurende de menigvuldige stormen en Révolutien in Ierland geschetst. Geene dezer groote veranderingen kwam Ierland ten goede. Niets dan vervolgingsgeest, wreedheid, en daardoor veroorzaakte wederregtelijkheden, leveren den stof der geschiedenis van dit land uit. Eerst tegen het einde van het tijdperk, hetwelk door den Heer *Hallam* behandeld wordt, begon de natie eenige onafhankelijkheid en zelfstandigheid te verwerven. Eene aanmerking des schrijvers, met betrekking tot de onlangs in Engeland zeer dikmaals opgeworpen, en op onderscheiden wijzen beantwoorde vraag, nopens de regten der Romeinschgezinden, letterlijk aldus luidende: „*Those who argue from „the treaty of Limewick, against any political disabili-„ties subsisting at present, do injury to a good cause.*"

De Auteur besluit zijne geschiedenis met den dood van *George II.* Hij zegt in de voorrede van zijn werk dat hij wilde vermijden, gebeurtenissen en vraagstukken van het Staatsregt aan te raken, welke nog thans

(*Het vervolg op den kant van deze bladz.*)

*** Heden beviel voorspoedig van eene welgeschapene DOCHTER, CATHARINA JOHANNA VAN HEES, geliefde Echtgenoote van

W. H. WALDECK.

's HAGE den 14 Februarij 1828.

*** Mijne geliefde Huisvrouw CORNELIA SUSANNA FRANCHIMONT, verloste heden allervoorspoedigst van eenen welgeschapen ZOON.

LEYDEN den 14 Februarij 1828.

J. R. AFFOURTIT.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

Amsterdam den 16 Februarij 1828.

Holland,	Werkelijke Schuld	2½	pCt.	*f* 53⅛	a	54⅛
	Rest. Uitgestelde dito			- 1⅞	a	2⅛
	Kans-Biljetten			- 18¾	a	19¼
	Stellen van uitgeloten dito			- 6300	a	6350
	Amortisatie-Syndic.	4½	pCt.	- 98⅛	a	98⅜
	Domein Losrenten	2½	„	- 94	a	94½
	Handel-Maatschappij	4½	„	- 87¾	a	88
Frankrijk,	Inschrijving Grooth.	5	„	- —	a	—
	Dito op dito	3	„	- 70¼	a	70¾
Rusland,	bij *Hope en Comp.*	5	„	- 100½	a	101
	Ins. op 't Grooth.	6	„	- 54⅛	a	54⅜
Pruissen,	Obl. Neg. Londen	5	„	- 108⅛	a	108⅜
	dito in Londen van	1822		- 108⅛	a	108⅜
Spanje,	Obl. bij *Hope en Comp.*	5½	pCt.	- 26	a	26¼
	Nieuwe geldt. van 1822			- 9	a	9¼
Oostenr.,	Obl. bij *Golden Comp.*	5	„	- 78½	a	79
	dito	4	„	- 63¾	a	64
	Certificaten	2½	„	- 42⅛	a	42⅜
	Neg. Metsliek	5	„	- 87½	a	88⅛
	Dito Bank-Actien			- 1265	a	1271

*** Wordt geadverteerd, dat in de vergadering van Deelhebbers in de NEGOTIATIE, tot vinding der kosten voor de bestrating van Leyden naar Bodegraven, den 14 dezer maand gehouden, zijn uitgeloot ZES AANDEELEN, ten lasten van dezelve, zijnde N°. 7, 62, 64, 135, 140 en 187; voorts dat tot de aflossing derzelve, tegen intrekking der Obligatien en daarbij behoorende Coupons, mitsgaders tot de uitbetaling der overigen op primo Maart aanstaande te verschijnen Coupons, zal worden geëxpedieerd ten Kantore van den Commissaris Penningmeester Mr. G. P. VAN OUTEREN, op de Breedestraat te Leyden voormeld, op den 3, 4 en 5 Maart 1828, van des morgens 9 tot des namiddags 2 ure.

*** LEIDEN. — SIMON NATHANS DENTZ, *Hofstandmeester van Z. M. den Koning* en *HH. KK. HH. den Prins van Oranje* en *Prins Frederik der Nederlanden, enz. enz.* verwittigt zijne respective Geabonneerden en andere Begunstigers, dat hij op Heden, Maandag den 18 Februarij, te spreken of te ontbieden is in het Logement *de gouden Leeuw*, op de Breedestraat alhier.

*** UIT DE HAND TE KOOP, een van ouds bekende en thans bijzonder fleklante en uitgebreide AFFAIRRE in TABAK en SNUIF, genaamd *DE VERGULDE ZON*, met deszelfs HUIZINGEN, PAKHUIS en GEREEDSCHAPPEN, daartoe behoorende, staande en gelegen op de Haarlemstraat te Leyden; des begeerende, zal men de betaling gemakkelijk maken, en den Kooper, na het aanvaarden, een geruimen tijd in de Affaire assisteeren. Nadere informatien zijn deswege te bekomen bij den Eigenaar J. BOSCH, in het voormoemde Huis, of bij den Boekhandelaar J. W. VAN LEEUWEN, op de Breedestraat, te Leyden voornt. Brieven *franco*.

*** HOUT-VERKOPING, op Maandag den 25 Februarij 1828, des voormiddags ten 10 ure, in de Herberg, genaamd *de Vink*, aan den Rhijndijk, bij het Tolhek, onder Soeterwoude, van diverse Willige POOTEN en RIJZEN; liggende langs de Straatweg, tusschen de Witte Poore der Stad Leyden en *de Vink*; alsmede tusschen het Haagsche Schouw en de Gabel N°. 2.

*** In de maand Maart 1828, zullende den preciesen dag nader worden bekend gemaakt, zal binnen Leyden in het Logement aan den Burch, publiek worden geveild: Een kapitale wel getimmerde HUISMANS-WONING, met 30 bunders en ruim 18 roeden allerbeste WEI- en HOOILANDEN, staande en gelegen in de Hondedijksche Polder, nabij het Dorp van Koudekerk, in het Kanton Wouwenaggen.

*** Bij den Boekhandelaar J. C. CYFVER te Leyden, is van de pers gekomen en alom verzonden:

GRIEKSCHE CHRESTOMATHIE. *Ten dienste der Nederlandsche Jeugd, uit het Hoogduitsch bewerkt, om gebruikt te worden bij de Gricksche Spraakkunst van* G. DORN SEIFFEN. —

Ingevolge de wet, heeft genoemde Boekhandelaar aan *HH. Burgemeester en Wethouders* vertoond de 2ês afgedrukte bladen der Nederduitsche vertaling van WEBERS MUSIKLEHRE; alsmede ter vertaling in het Nederduitsch en Latijn: *Griechisch- Deutsch Handwörterbuch. Herausgegeben von* J. A. E. SCHMIDT, *Leipz.* 1827: waarvan het halve regt der uitgave overgedaan is aan de Boekhandelaars S. ET J. LUCHTMANS te Leyden.

Uit hoofde der sterke aftrek van het Werk getiteld: *Zedekundige Schoonheden der Ouden*, *door* N. G. VAN KAMPEN, 4 Deelen, ziet genoemde Boekhandelaar zich verpligt, om het zeer gering getal nog overige Exemplaren, het aanbod van de verminderde prijs, die gesteld is op *f* 5. 90, niet langer te laten gelden dan tot ultimo Maart aanstaande, indien dezelve zoo lang strekken; zullende na dien tijd dezelve niet dan voor de vorige prijs van *f* 8. 40 te bekomen zijn.

Te Leijden bij de Wed. ANTHONY DE KLOPPER EN ZOON, op de Breedestraat.

---

levende personaadjen, of hunne onmiddelbare voorgangers te nabij betreffen. Elk lezer zal echter deze terughouding bejammeren. Niets kon leerrijker zijn dan eene in gelijken geest en met gelijke onpartijdigheid geschreven Constitutionele Geschiedenis der regering van *George III.*, gedurende dewelke zoo vele gewigtige vraagstukken tot sprake kwamen, en zulke gewigtige dingen gebeurd zijn. Eene voorstelling der partijen, die zich in deze langdurige regering aangelegenheden hebben, of invloed op de publieke aangelegenheden gehad hebben, en eene zorgvuldige beschrijving van alle de door dezelve voorgedragen maatregelen, had juist in het tegenwoordig oogenblik een groot gewigt, daar in vele Engelsche tijdschriften bewerend wordt, dat er in den grond geene oneenigheid meer over Constitutionele vragen bestaat, dat *Wight* en *Torry* verondersteld worden te verdwijnen, en met hen vele zijner beoordeelaars, zonde het met alle gedane Aanmerking, met der Engelsche natij dierbaar is, en haar karakter zoo aanbevelens- en koningswaardig maakt.

ZEE-TIJDING.

Sedert onze laatsten zijn in Texel binnen gekomen J. Kroeck, van Pillau, en R. Cubiet, van Londen.

Kapt. J. B. Mulder, voerende het schip *de Vrouw Katarina*, van Hollgehaven naar Amsterdam, meldt uit het Nieuwe Diep, 16 dezer, dat hij den 9den dezer van Tonningen gezeild is, met de schepen *de goede Hoop*, Kapt. D. H. Priester, *de Vrouw Neeltje*, Kapt. H. H. Top, en *de jonge Dirk*, Kapt. D. D. Kuiper, alle drie zijnde van Hellgehaven, *Orbertine*, Kapt. P. P. Dyck, van Bendbibn, *de jonge Bauwe*, Kapt. R. Jans, van Rotterdam, *de Vrouw Elisabeth*, Kapt. J. Cordelaar, Hoewinkel, en *de jonge Alida*, Kapt. H. Brinkman, beide van Blankenham, alle voor Amsterdam. De Mids is aangekomen te Rio de Janeiro, [illegible] te Amsterdam naar Rio de Janeiro, [illegible] dezelve heeft sedert zijn vertrek van Falmouth, zijnde den 14 Oct. veel storm en zeer slecht weer gehad; en te Alexandrien in Egipten is aangekomen J. Poods, van Antwerpen, laatst van Malta, in 14 dagen.